

8.08.2013

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

Warszawa, 2013-08-01

DON/ORZ/7101/1128/13
ANF

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 37-§ 2 i art. 123 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267), po rozpatrzeniu zażalenia Stowarzyszenia „Nad Piwonią” na przewlekłe prowadzenie przez Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego postępowania w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Parczewie z dnia 31.08.2012 r., znak: PINB.7353/187/2012,

uznają zażalenie za niezasadne.

UZASADNIENIE

Podaniem z dnia 01.07.2013 r. Stowarzyszenie „Nad Piwonią” wniosło do GINB zażalenie na przewlekłe prowadzenie przez Lubelskiego WINB postępowania w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji PINB w Parczewie z dnia 31.08.2012 r., znak: PINB.7353/187/2012, udzielającej pozwolenia na użytkowanie obiektów biogazowi o mocy 1,2 MW zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410, położonych w miejscowości Koczergi gm. Parczew.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalono, że pismem z dnia 22.05.2013 r. Stowarzyszenie „Nad Piwonią” wystąpiło do Lubelskiego WINB o stwierdzenie nieważności decyzji PINB w Parczewie z dnia 31.08.2012 r., znak: PINB.7353/187/2012.

Pismem z dnia 24.06.2013 r., znak: ZOA-XV.7721.40.2012 Lubelski WINB poinformował Stowarzyszenie, że rozpatrzenie przedmiotowego wniosku nastąpi po uprawomocnieniu się wyroku WSA w Lublinie z dnia 23.04.2013 r., sygn. akt II SA/Lu 1062/12 i zwrocie akt do organu. Przedmiotowym wyrokiem WSA w Lublinie uchylił postanowienie Lubelskiego WINB z dnia 11.10.2012 r. oraz poprzedzające je postanowienie PINB w Parczewie z dnia 28.08.2012 r., odmawiające dopuszczenia Stowarzyszenia „Nad Piwonią” do udziału w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót budowlanych polegających na budowie obiektów biogazowi o mocy 1,2 MW zlokalizowanej na działkach nr 409 i 410, położonych w miejscowości Koczergi. Od ww. wyroku Lubelski WINB wniósł skargę kasacyjną do NSA.

Należy wyjaśnić, że na gruncie przepisów Kpa organy administracji publicznej zobligowane są do załatwiania spraw bez zbędnej zwłoki (art. 35 § 1 Kpa). Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. W postępowaniu odwoławczym termin załatwienia odwołania wynosi miesiąc od dnia jego otrzymania (art. 36 § 3 Kpa). Przepis art. 36 § 1 Kpa nakłada natomiast na organy administracji publicznej obowiązek zawiadomienia strony o każdym przypadku niezakończenia sprawy w terminie określonym w art. 35 (od dnia 11.04.2011 r.

także o każdym przypadku niezakończona sprawy w terminie określonym w przepisie szczególnym), z podaniem przyczyny zwłoki oraz wskazania nowego terminu jej zakończenia.

W polskim systemie prawnym środkami mającymi na celu dyscyplinowanie organów administracji do zachowania terminów proceduralnych określonych w Kpa jest instytucja zażalenia określona w art. 37 Kpa (zażalenie na niezakończona sprawy w terminie i zażalenie na przewlekłe prowadzenie postępowania), a następnie skargi na bezczynność organu oraz skargi na przewlekłe prowadzenie postępowania, składane do sądów administracyjnych na podstawie 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W przeciwieństwie do zażalenia na niezakończona sprawy w terminie, zażalenie na przewlekłe prowadzenie postępowania jest instytucją nową, wprowadzoną do art. 37 § 1 Kpa z dniem 11.04.2011 r., ustawą z dnia 03.12.2010 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego i ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6 poz. 18).

Nowela grudniowa nie określa na czym polega „przewlekłe prowadzenie postępowania”. Ustawodawca modyfikując instytucję bezczynności i dodając w obrębie przepisów ją normujących nieznane poprzedniemu stanowi prawnemu pojęcie „przewlekłości” nie zdecydował się na sformułowanie jej definicji legalnej. W ocenie GINB, dokonując wykładni literalnej i celowościowej, za „przewlekłe prowadzenie postępowania” należałoby uznać sytuację, w której organy działają opieszale, niesprawnie i nieskutecznie lub tylko pozorują działanie, w sytuacji gdy sprawa mogła być zakończona w terminie krótszym.

Podobnie wypowiadają się przedstawiciele doktryny wskazując, że „przewlekłe prowadzenie postępowania” oznacza takie działanie lub zaniechanie organu, które sprowadza się do prowadzenia postępowania w sposób nieefektywny, poprzez wykonywanie czynności w dużym odstępnie czasu bądź wykonywaniu czynności pozornych, powodujących, że formalnie organ nie jest bezczynny (por. J. Drachal, J. Jasielski, R. Stankiewicz [w:] Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, pod red. R. Hausera i M. Wierzbowskiego, Warszawa 2011, tezy do art. 149).

Mając na uwadze powyższe rozważania GINB stwierdza, że na obecnym etapie sprawy zażalenie na przewlekłość postępowania należy uznać za nieuzasadnione, z uwagi na krótki okres czasu, jaki upłynął od złożenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji PINB w Parczewie z dnia 31.08.2012 r. Wniosek o stwierdzenie nieważności wpłynął do Lubelskiego WINB w dniu 24.05.2013 r., natomiast pismem z dnia 24.06.2013 r. Lubelski WINB udzielił formalnej odpowiedzi.

Na marginesie GINB zauważa jednak, że nieprawomocność wyroku WSA w Lublinie z dnia 23.04.2013 r., sygn. akt II SA/Lu nie powinna rzutować na brak działań organu wojewódzkiego w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji PINB w Parczewie z dnia 31.08.2012 r. Organ winien podjąć działania mające na celu wypożyczenie stosownych akt z NSA i ustosunkowanie się do wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji PINB w Parczewie z dnia 31.08.2012 r. w kontekście uregulowań art. 31 § 1 Kpa.

Zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym, stanowisko organu wyższego stopnia wyrażone w trybie art. 37 Kpa ma charakter wpadkowy i winno być wyrażone w formie postanowienia, na które stronie nie przysługuje prawo wniesienia zażalenia (wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Niezależnie od pozytywnego lub negatywnego stanowiska zajętego przez organ wyższego stopnia, stronie, po wyczerpaniu trybu wskazanego w art. 37 Kpa, służy skarga do właściwego sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność

lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji

Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie przysługuje na nie skarga do sądu administracyjnego ani wnioszek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU
ORZECZNICTWA NADZORU BUDOWLANEGO
Dorota Klimberzin

Otrzymują (zpo):

1. Stowarzyszenie „Nad Piwonią”, Koczergi 53A, 21-200 Parczew
2. Lubelski WINB, ul. Karłowicza 4, 20-027 Lublin
3. DON
4. a/a